

LUNA LUI MARTE

Încă din timpurile legendare ale conților, regilor, marchizilor se constată cert continuitatea obiceiului de a sărbători Anul Nou la începutul lunii martie, aceasta nemarcând clasificarea calendaristică de azi, ci marcând o renaștere a mediului de viață în care se integra și se integrează omul. Deși probabil, clasificarea lunilor în cadrul anotimpurilor nu era clară unora, această neclaritate va fi întinsă de valoarea acestei luni, Martie.

Fiecare anotimp trăiește trei luni:

IARNA - Decembrie, Ianuarie, Februarie;

PRIMĂVARA - Martie, Aprilie, Mai;

VARA - Iunie, Iulie, August;

TOAMNA - Septembrie, Octombrie, Noiembrie, astfel că însemnătatea lui Martie, rămâne cea a Iui Decembrie.

Cum spuneam mai sus că Martie a fost cea care a învins, acea neclaritate a neștiutorului, clasificării lunilor în anotimpuri, a fost și cea care a pus prima amprentă a pseudonimelor anotimpurilor, PRIMĂVARA fiind RENAȘTERE, IARNA fiind MOARTE și NEVROZĂ, VARA fiind CUPTOR și TOAMNA fiind MELANCOLIA către MOARTE și NEVROZĂ.

Mesajul acestui text este luna Martie, așa că ne vom integra în luna "RENAȘTERII". Martie își trage denumirea de Ia Marte, planetă stăpânită legendar de zeul cu același nume. Martie este implicată și în povestea babei Dochia, legendă, rezultat al fanteziilor poporului între alte nenumărabile zicale și obiceiuri. Povestea Babei Dochia spune că pe la sfârșitul Iui Faur (adică Februarie) baba a plecat cu oițele la munte. Un "flăcău", anume Martie, a încercat să o oprească, vestind-o că mai bântuie iarna. Dar baba Dochia i-a răspuns că nu se teme, fiindcă poartă nouă cojoace. Atunci Martie i-a cerut lui Faur să-i împrumute câteva zile și pornind ploi amestecate cu ninsoare a silit-o pe Dochia să lepede în fiecare zi alt cojoc, ud de apă. La urmă, rămasă fără cojoc, a înghețat pe vârful unui munte, unde, azi se vede o piatră mare cu nouă pietre mai mici alături (reprezentând u-i pe cei 9 feciori ai săi). E stânca ce poartă numele de "Dochia" de pe Ceahlău. De atunci primele 9 zile ale lunii Martie sunt numite "zilele babei", când după legenda poporului, Dochia își scutură cojoacele și timpul e mereu schimbător. Abia când baba aceasta capricioasă a plecat din calendar: "S-a dus zăpada albă de pe întinsul țării / S-au dus zilele babei și nopțile vegherii", cum ar zice bătrânul Alecsandri.

Fanteziile poporului sunt însă "schimbătoare ca vremea", astfel că o altă variantă a legendei spune că primele nouă zile ale lui martie (tot cu referire la legenda babei Dochia) sunt alese ca zile ce-ți decid soarta pe parcursul anului. Dacă alegi una din zilele Iui martie până la 9 martie și vremea e bună, norocul îți va surâde în anul respectiv, dacă vremea e rea, viceversa.

Dacă am face o derivare a cuvântului Martie într-un final, am alege diminutivul Mărțișor, devenit semnificativ de câteva secole încoace. Mărțișorul provoacă o resimțită renaștere a sufletelor, celor tinere împrăștiindu-le boala narcisismului. Cine nu se simte minunat de frumos luxuriant, mistic chiar mirific, original, când natura te îndeamnă spre a picta o nouă imagine a propriului eu, într-un peisaj diferit și nou. Mărțișorul împletește fericiri noi cu vechi și triste amintiri, ce se leagă între ele atât de fin, dar, totodată puternic, îndemnându-te să le porți lângă cea mai prețioasă ție: "Inima", cea care cunoaște orice senzație: durere, dragoste, pierdere, fericire, extaz, și te conduce către ce aștepti din prima zi a vieții: "viitorul", ea devenindu-ți "pendulul neîncetat în bătaie". Această lună, ce îți creează apogeuri dorite și nedorite, alungând abjecta prezență a iernii, a adus cu ea "ziua îndrăgostiților", care, chiar dacă nu a devenit o sărbătoare oficială, e cunoscută și are și ea tradițiile ei.

Îndrăgostiții sunt cei ce își oferă vorbe dulci și aceea iubire nestatornică ce devine mai puternică către "crăparea de primăvară", gata parcă să topească zăpada. Inimioare desenate, decupate, baloane, trandafiri, fundițe, hârtie de cadouri, felicitări scrise în roșu, toate în roșu, sunt simbol al "Zilei îndrăgostiților" ce trezește noi senzații în inimile iubitelor sau iubiților ce devin mai apropiați ca oricând. Cu această ocazie, roșul e în vogă reprezentând culoarea dragostei, ce e dorită și de recile stânci împietrite sub umbrele veșnice ale copacilor rigizi, care, totuși prind viață odată cu Martie aliată cu minunatele căutătoare dispărute de mult.

Și nu în ultimul rând, înainte de ultima zi a babei, 8 Martie devenită Ziua Mamei, acea sărbătoare care a devenit atât de importantă în calendar, și fără de care apariția primăverii n-ar mai fi atât de puternic dulce, atât de dorită și așteptată...

Andrada MEZEA- XI F

